

[Preben Møller Hansen]

ling til militæret, og vi går altså ikke ind for, at der bruges én eneste krone til militære udgifter. Vi mener, at alle de penge, der kommer ind i samfundshusholdningen, skal tilfalde den befolkning, der nu engang er her i landet; det er bedre, end at man bruger dem til hybridnet. Derfor mener vi, at man burde se på det spørgsmål og standse projektet, således at det bortfalder.

Vi har også konstateret, at der på forslaget er afsat en udgift på knap 13,5 mia. kr. til noget så idiotisk som bevarelse af et militært apparat. Vi synes, det er latterligt, at vi indkøber raketter, tanks, kanoner og andet djævelskab og bruger pengene vildt og voldsomt til noget sådant i stedet for at erkende, at skulle der blive udløst en ny krig, vil den industrialiserede del af verden blive knust i et ragnarok af atombomber, og derfor vil det være fuldkommen latterligt, at vi er en del af et sådant militærapparat.

Det, vi bør gøre som nation, er at erkende, at vi er et fredens folk, der tolker fredens politik i alle internationale forsamlinger og viser hele verden et godt eksempel ved at skrotte alt det, der hedder kanoner, tanks og lignende. Derefter kunne man passende overføre en lang række af dem, der i dag er højt lønnede inden for det militære apparat, til toldvæsenet, således at man kunne få fat i alle de moms- og skatte kroner, som mange erhvervsvirksomheder snyder det danske samfund for. Det ville også betyde, at vi fik flere penge ind i kassen til at gøre godt med, og det ville faktisk slet ikke være så dårligt endda.

Vi har også gjort opmærksom på – og jeg vil gerne gentage det – at vi her i landet har en obligationsbeholdning på 1.025 mia. kr., hvoraf statsobligationerne er en del. Det medfører, at der sidder nogle mennesker i dette land og tjener 100 mia. kr. om året uden at løfte en finger – penge, som de tager direkte fra den del af befolkningen, som har knoklet et langt liv, eller den del af befolkningen, der arbejder i dag.

Vi mener, at man burde gennemføre det samme, som statsministeren gennemførte i 1985. Da blev der gennemført en bunden opsparing i dette land, men det var lønmodtagerne, der kom til at betale en bunden opsparing til samfundshusholdningen. Vi mener, alt andet lige, at ideen var meget god, og vi vil foreslå, at man gør nøjagtig det samme i 1988, altså laver en bunden opsparing, således at alle spekulanter-

ne skal betale den renteindkomst, de har på obligationsbeholdningen, bortset fra de obligationsbeholdninger, der findes på private hænder op til 100.000 kr. Det vil betyde, at kreditforeninger, banker og sparekasser, pensionskasser og andre kommer til at indbetale et beløb i lån til samfundet – penge, som de passende kan få tilbage år 2011, medmindre samfundet er gået fallit til den tid. Så får de jo ikke nogen, men det er der ikke noget at gøre ved. Hvor der handles, dér spildes.

Endvidere vil jeg gerne nævne, at det af forslaget fremgår, at statsgælden er 54 mia. kr. Det er jo en fantastisk masse penge, som politikerne plejer at bruge, når de er rundt omkring til vælgermøder eller udtaler sig i radio og tv, og hvor de så siger: jamen vi er fattige, vi har en fantastisk gæld. På den måde fører de en smart argumentation, så folk tror, vi har en gæld til udlandet på 54 mia. kr. Men det har vi jo ikke. Gælden til udlandet er i realiteten kun knap 10 mia. kr., hvorimod den indenlandske gæld er på 44 mia. kr. Hvad den angår, kunne vi for den sags skyld godt lave en lille hokusfokus, nemlig nedskrive den til nul; så ville man selvfølgelig være ude over den, og det ville faktisk være en vældig god idé at gøre det.

Alle i dette land siger, at man ønsker skattelettelser, idet vi har verdens højeste skattetryk. Vi er fuldkommen enige. Derfor har vi sagt, at man skal hæve den skattefri bundgrænse og øge købekraften, men vi vil samtidig have nogle penge ind i kassen. Derfor vil vi foreslå, at man laver en 10 pct.s særskat på pengeindustriens formuer, som de havde opgivet på selvangivelsen den 31. december 1986. Det vil indbringe et aneligt antal milliarder kroner i samfundshusholdningen, og det vil betyde, at vi kan sikre befolkningen en fremtid, den har fortjent.

I den forbindelse vil jeg vende mig mod de bemærkninger, man kom med fra Fremskridtspartiets side, hvor man harcelerede over, at der skulle bruges 1,8 mia. kr. til kulturpolitikken. Kulturpolitikken er en af grundpillerne for et fornuftigt samfund, og derfor mener jeg, det er alt for lidt, man anvender til kulturpolitikken. Det ville være betydelig bedre, om man ofrede flere penge netop på dette område, idet vi må forvente, at vi i løbet af en kort årrække er nærmere fritidssamfundet, og da der selvfølgelig stilles betydelig større krav til menneskene i et